



תת"ע 11122/12/16 - מדינת ישראל נגד בובה דוד - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11122-12-16 מדינת ישראל נ' בובה דוד
לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידל

המאשימה

נגד

בובה דוד - בעצמו

הנאשמים

הכרעת דין

1. לנאשם נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות העולה על המותר לאחר שרכבו נמדד באמצעות ממל"ז אולטרה לייט (להלן: **הממל"ז**) נוסע במהירות 83 קמ"ש (לאחר הפחתת 5 קמ"ש) בדרך עירונית בה מותרת מהירות עד 50 קמ"ש. בהזמנה לדין (ת/1) צוין כי עת/1 מוטי כליף ניצב ליד בית מס' 116 ברחוב ז'בוטינסקי והבחין ברכב הנאשם נוסע בנתיב אמצעי מבין 3 נתיבים. לאחר שהפעיל את המכשיר הבחין במהירות 88 קמ"ש ואותת לנאשם לעצור את רכבו. בטרם הפעלת הממל"ז נבדקו תמרורים. תאורת הרחוב הייתה תקינה ועם הנאשם נשמר קשר עין רצוף. ברכבו של הנאשם היה נוסע נוסף. עת/1 מציין בת/1 כי יחד עמו במשמרת הייתה עת/2 השוטרת הדר מינץ אשר ישבה בניידת ולא הבחינה בעבירה. עת/2 ערכה מזכר ובו מצוין כי לא הבחינה בעבירה.

2. בדברי הנהג נרשם כי הנאשם מבקש מעת/1 להפחית את המהירות ל-70 קמ"ש על מנת לשלם קנס בלבד. עוד נרשם מפי הנאשם כי "זה היה מוכן הדבר הזה", טענה המרמזת על כך שהתוצאה אינה תוצאת מדידת מהירות נסיעת רכבו של הנאשם. מדברי הנהג עולה גם כי הוא ביקש לצלם את הממל"ז אך לטענתו עת/1 לא אפשר זאת.

3. בישיבת ההקראה כפר הנאשם בביצוע העבירה. הוא לא כפר באמינות המכשיר תקינותו ובמיומנות ההפעלה של עת/1. טענתו היחידה הייתה " **אני לא עובר את המהירויות האלה בחיים לא... אני לא ראיתי את האקדח. מיוחד מהשוטר הזה** " (ע'1 ש' 8-9).

4. בחקירה בבית המשפט התברר כי פחדו של הנאשם נבע מן העובדה שעת/1 נהג עת/1 לאכוף בעבר עבירה של אי ציות לתמרור האוסר ביצוע פניית פרסה ברחוב קריניצי. עת/1 לא ידע לומר מדוע הנאשם חושש ממנו.



5. עת/2 הגישה מזכר ת/2 בו נאמר כי לא הבחינה בביצוע העבירה. כבר עתה אומר כי ניסיונות הנאשם לחלץ מעת/2 גרסה לפיה שהתה מחוץ לניידת בעת העבירה העלו חרס. עת/2 שללה אפשרות למגע כלשהו בינה לבין הממל"ז במהלך האירוע וציינה כי אילו היה כך הייתה מציינת זאת בת/2.

6. הנאשם העיד בתחילה כי עת/1 אמר לו, כאשר עצר את רכבו, כי נהג במהירות 70 קמ"ש (ע' 7 ש' 10). לאחר מכן טען כי עת/1 אמר לו שנהג במהירות 88 קמ"ש (ע' 7 ש' 26) כאשר ביקש לצלם את קריאת המכשיר נענה כי עת/1 מחק את התוצאה. אז טוען הנאשם שהבחין בעת/2 מבצעת אכיפה. הוא שב וטען כי לא עבר את המהירות המותרת. בחקירה נגדית עומת הנאשם בעיקר עם העובדה שלמרות שהיה ברכבו נוסע נוסף בעת העבירה לא מצא להביאו כעד הגנה מטעמו. הנאשם טען כי נוסע זה לא ראה דבר.

דין והכרעה

7. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ועיינתי בראיות מצאתי לקבוע כי במקרה זה הוכח במידת ההוכחה הנהוגה בפלילים כי הנאשם ביצע את העבירה שיוחסה לו בהזמנה לדין. אלה טעמיי. הלכה היא כי הממל"ז הוא מכשיר מדידה אמין וניתן לבסס על תוצאות הפעלתו הרשעה בפלילים, גם כראיה יחידה. זאת, אם התביעה הוכיחה כי הופעל על ידי מפעיל מיומן לאחר שבוצעו בהצלחה בדיקות השגרה וכי ההפעלה הייתה בהתאם להנחיות היצרן (ע"פ 4682/01 לוי נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נח(1) 304 (2003)). הנאשם לא כפר בתקינות המכשיר כולו ובהפעלתו על פי הוראות היצרן בידי מפעיל מיומן. לפיכך אני קובע כי ניתן להסתמך על קריאת המכשיר לצורך הרשעת הנאשם בדין ולו גם כראיה יחידה.

8. הנאשם העלה מספר טענות. כפי שאראה טענות אלה אינן יוצרות ספק סביר בשאלת אשמתו.

(-) הפחד שנפל על הנאשם מעת/1 היה, כעולה מחקירת הנאשם עצמו, לא רציונלי. הוא התבסס על כך שעת/1 - שוטר במשטרת ישראל - אכף בעבר עבירה אחרת במקום אחר ברמת גן והנאשם ידע זאת. היכרות בהקשר זה אינה מבססת כל חשש מוצדק מפני עת/1. לנאשם אין בסיס לצפות כי רק שוטרים שלא הכיר מאירועי אכיפה קודמים יאכפו את העבירה נשוא הדיון כלפיו.

(-) אין בסיס לקבלת טענת הנאשם כי עת/2 הייתה מחוץ לניידת בעת האכיפה. גרסת עת/2 הייתה כי שהתה בניידת. ניסיונות הנאשם לקעקע גרסה זו לא צלחו. גם את טענת הנאשם כי הבחין בעת/2 אוכפת באמצעות ממל"ז לאחר שחזר לניידת כעבור 10 שניות אין לקבל. כפי שציין עת/1 עת/2 לא הייתה יכולה להתחיל לאכוף עבירה אחרת עד לרישום ההזמנה לדין לנאשם ולא סביר כי פרק הזמן הנדרש לשם כך יהיה 10 שניות בלבד.

(-) הטענה כי התוצאה שנמדדה יוחסה מלכתחילה לאדם אחר נטענה בעלמא. טענה זו מניחה כי עת/1 ביקש להתעמר בנאשם ביחסו לו עבירה שלא הייתה ולא נבראה. מעבר לכך שלא הוכח על מניע לעת/1 לפעול כפי שטוען הנאשם אני סבור כי טענה כה חמורה כלפי שוטר במילוי תפקידו מחייבת לכל הפחות הצגת ראשית ראיה לביסוס הטענה. גם ראשית ראיה כזו לא הוצגה.



(-) אני דוחה את טענת הנאשם כי ביקש לצלם את הממל"ז אך עת/1 לא אפשר זאת. ראשית, בת/ צוין כי "**נתוני המדידה הוצגו בפני הנהג**". הדברים לא נסתרו בחקירה נגדית. לנאשם אין זכות קנויה לצלם את קריאת המכשיר אלא רק לעיין בתוצאה וזכות עיון זו ניתנה לו. גרסת עת/1 לפיה הנאשם ביקש ממנו להפחית את המהירות המיוחסת ל-70 קמ"ש מלמדת על אחת או יותר משני אלה: (1) הנאשם ידע שנהג במהירות העולה על 70 קמ"ש ואז נסתרת גרסתו בדיון ההקראה כי הוא אינו נוהג במהירות כזו; או (2) הנאשם ראה את קריאת מכשיר הממל"ז ובעקבות זאת ביקש הפחתה של המהירות.

9. המסקנה העולה המקובץ היא, כי התביעה הוכיחה באמצעות נתוני הממל"ז את העבירה שיוחסה לנאשם במידת ההוכחה הנהוגה בפלילים. טענות הנאשם אינן מערערות את הדיוק שבתוצאה או נכונותה ואינן מלמדות על דופי בעבודת עדי התביעה באופן היוצר ספק סביר ביחס לאשמת הנאשם במקרה זה. לאור האמור אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב אייר תשע"ז, 08 מאי 2017, במעמד הצדדים